

The self-discipline development activities management of schools under the Surin Secondary Education Service Area Office

Surasak Pengphit¹, Chutima Phrompui² and Suwattanapong Romsri³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
27/08/2564	31/07/2564	22/08/2564	23/08/2564

Abstract

A study have a purpose to study and compare the level of opinions towards The self-discipline development activities management of schools under the Surin Secondary Education Service Area Office. Classified by gender, level of teaching and work experience. The sample group used in this research was 351 personnel under the Surin Secondary Education Service Area Office, academic year 2020. Research tools as a questionnaire, it was characterized as a 5-level estimation scale, with IOC values between 0.80 - 1.00, reliability of 0.83. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Scheffe's method.

Research results 1. The self-discipline development activities management of schools under the Surin Secondary Education Service Area Office Overall, it's at a high level. When considering each aspect, it was found that Management of self-discipline student development activities at a high level in all. The averages were arranged in descending order, the preparation of relevant personnel. Discipline development activities for students using extra-curricular activities Assessment, supervision and monitoring systematically and continuously Discipline development activities integrated with teaching and learning, respectively. 2. The comparison results of the opinions of personnel in The self-discipline development activities management of schools under the Surin Secondary Education Service Area Office. Classified by gender , level taught, Overall and each aspect significantly different at 0.05 level. and classified by work experience. Overall and each aspect is no different.

Keyword : student development activities, self-discipline, management

¹ Surin Secondary Education Service Area Office, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

² Nakhon Ratchasima College, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

³ Roi Et Provincial Education Office, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

สุรศักดิ์ เฟ่งพิศ⁴, ชุติมา พรหมมุ่ย⁵ และสุวัฒน์พงษ์ รัมย์ศรี⁶

บทคัดย่อ

การศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากร ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test , F-test และทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัย 1. การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการพัฒนานักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กิจกรรมการพัฒนานักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามเพศ และระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ กิจกรรมพัฒนานักเรียน, ความมีวินัยในตนเอง, การบริหารจัดการ

⁴ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

⁵ วิทยาลัยนครราชสีมา, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

⁶ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด, Email- Surasakpangpis@cps.ac.th

บทนำ

วินัยเป็นรากฐานของมนุษย์ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสังคมเป็นข้อปฏิบัติเพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกัน และดำรงชีวิตอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นเรื่องความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ทุกคน หากขาดซึ่งการมีวินัยแล้วจะส่งผลให้มีความอยากลำบากในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมและจะเป็นปัญหาต่อสังคมโดยรวม วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคม (Donthong, K., 2006 : 13) และปัญหาในสังคมปัจจุบันเป็นปัญหาเกี่ยวเนื่องมาจากคนในชาติ ขาดระเบียบวินัย ไม่ว่าจะเป็น การไม่รู้จักรับบทบาทและหน้าที่ของตนเอง การขาดระเบียบวินัยในการทำงาน การขาดความรับผิดชอบทั้งในครอบครัวและการทำงานในหน่วยงาน การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม การหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบแบบแผนของบ้านเมือง โดยในแต่ละปีมีข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับบุคคลที่กระทำผิดกฎหมายบ้านเมืองและต้องโทษเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคดีเกิดขึ้นมากมาย (Royal Thai Police, 2020 : 1) และรัฐบาลเองก็ตระหนักถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยของคนในชาติ ด้วยการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จะต้องอาศัยคนในชาติที่มีระเบียบวินัย การพัฒนาคนในชาติให้มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาควรเริ่มที่การพัฒนาความมีระเบียบวินัย กระทรวงศึกษาธิการจึงมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้สึกมีวินัยในตนเอง โดยไม่ต้องมีการบังคับหรือลงโทษ (Yamkanjanawat, K., 2009 : 34) จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน พบว่าการบริหารจัดการกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีวินัยของนักเรียนนั้น จะเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยอีกแรง ดังนั้นผู้วิจัยซึ่ง มีความตระหนักถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยของคนในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศและสังคม สร้างความสงบเรียบร้อยให้กับบ้านเมือง จึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามเพศ ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ แตกต่างกัน

2. บุคลากรที่สอนในระดับชั้นที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ แตกต่างกัน

3. บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิจัยการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ กำหนดประเด็นตามรูปแบบกลไกการขับเคลื่อนการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษา 4 ขั้นตอน (Ministry of Education, 2018 : 13-16) คือ 1. การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง 2. กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร 3. กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน 4. การประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4,311 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากร ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 351 คน ได้มาโดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, R., 1987) และการสร้างแบบสอบถามจากตำราของ Srisa-ard, B (2010 : 74 – 84)

2. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามคำแนะนำและนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

3. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่วิจัยต่อไป

4. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5. วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ ทั้งโดยภาพรวมรายด้าน และรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Srisard, B., 2010 : 103)

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นที่สอน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้ค่า t - test (Independent Samples) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One Way Anova) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียน ด้านความมีวินัยในตนเอง	ระดับความคิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	S.D.		
การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.83	0.45	มาก	1
กิจกรรมการพัฒนานักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.58	0.48	มาก	2
กิจกรรมการพัฒนานักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน	3.53	0.38	มาก	3
การประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.58	0.45	มาก	2
โดยรวม	3.63	0.32	มาก	

1. จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการประเมิน นิเทศ ติดตาม อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการกิจกรรม พัฒนานักเรียนด้านความมีวินัย ในตนเอง	ชาย		หญิง		t	p-value
	N=120		N=231			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
โดยรวม	3.55	0.27	3.68	0.34	-3.606	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อ จำแนกตามระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ จำแนกตามระดับชั้นที่สอน

แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS.	F	p-value
ระดับชั้นที่สอน	ระหว่างกลุ่ม	6.474	2	3.237	37.027	0.000*
	ภายในกลุ่ม	30.422	348	.087		
	รวม	36.895	350			
ประสบการณ์ในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.219	2	0.109	1.038	0.355
	ภายในกลุ่ม	36.677	348	0.105		
	รวม	36.895	350			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมากทุกข้อ เนื่องจากวินัยในตนเองเป็นความสามารถที่สามารถพัฒนาได้ สอดคล้องกับ Luang Rat, B. (2017) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง

2. ความคิดเห็นของบุคลากรในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยในตนเองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์

2.1 จำแนกตามเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายด้านแตกต่างกันในด้านการเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถของบุคคลในเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองหรือการยับยั้งเป็นตัวของตัวเอง สอดคล้องกับ Saentip, T. (2016) ได้ทำการศึกษา การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้าง

ตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกัน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย

2.2 จำแนกตามระดับชั้นที่สอน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า ผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็นแตกต่างกันกับผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก เมื่อนักเรียนมีวุฒิภาวะสูงขึ้น นักเรียนจะมีความสามารถในการควบคุมตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ Saentip, T. (2016) ได้ทำการศึกษา การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความมีวินัยในตนเองเป็นความสามารถในการควบคุมตนเอง บุคลากรจึงมีความคิดเห็นต่อเรื่องนี้เช่นเดียวกัน สอดคล้องกับ Sonsiri, C. (2016) ได้ทำการศึกษา ความมีวินัยและแนวทางการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (ไตรราษฎร์อำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน โดยพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนของครูรายบุคคลมาเป็นการทำงานร่วมกันผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นลักษณะของการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกัน สร้างพลังการพัฒนานักเรียน ผ่านการทำงานร่วมกันของครูและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำให้เกิดพลัง ในการสร้างสรรค์แนวทางการจัดกิจกรรมการพัฒนานักเรียน ใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นเครื่องมือสำคัญ

2. ผู้บริหารควรมีการประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีการประเมิน การดำเนินการพัฒนาวิद्यนัยนักเรียน มีการ ติดตาม การดำเนินการพัฒนาวิद्यนัยนักเรียน อย่างจริงจัง มี การนิเทศการดำเนินการพัฒนาวิद्यนัยนักเรียน มีการปฏิบัติอย่างจริงจังในการดำเนินการพัฒนาวิद्यนัยนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยทำรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้ ข้อมูลที่ครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนานักเรียนด้านความมีวินัยใน ตนเองของโรงเรียน กับสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นๆ เพื่อสามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้

References

- Donthong, K. (2006). *Factors Related to Discipline of Students of Nakhon Pathom Technical College*. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- Likert, R. (1987). *The human organization: Its management and value*. New York: McGraw - Hill.
- Luang Rat, B. (2017). *Factors Affecting Self-Discipline of Students in Educational Opportunity Expansion School, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province*. Nakhon Pathom: Silpakorn University.
- Ministry of Education. (2018). *Mechanism to drive discipline enhancement in educational institutions*. Bangkok: Prikwarn Graphic CO.,LTD.
- Royal Thai Police. (2020). *Criminal prosecution report*. Bangkok: Royal Thai Police.
- Saentip, T. (2016). *A study of self-discipline among students of Nihom Sang Self School, Rayong Province 4 under Rayong Primary Educational Service Area Office 1*. Chonburi: Burapha University.
- Sonsiri, C. (2016). *Discipline and guidelines for enhancing self-discipline among students at Wat Nong Kham School Under the Office of Chonburi Primary Education Area 3*. Chonburi: Burapha University.
- Srisa-ard, B. (2010). *Preliminary research*. Bangkok: Suwiryasan.
- Yamkanjanawat, K. (2009). *Handbook of student discipline development activities on self-responsibility among students of Triam Udom Suksa Pattanakarn Don Klang School*. Bangkok: Srinakharinwirot University.

